

załącznik
do zarządzenia nr 90 Rektora UŁ
z dnia 25.06.2015 r.



Wydział Filologiczny

System ECTS na Wydziale Filologicznym UŁ

(załącznik do uchwały Rady Wydziału Filologicznego
nr 216/2013/2014 z dnia 30 maja 2014; korekta zatwierdzona
przez Radę Wydziału Filologicznego 27 marca 2015)

I. Wprowadzenie

Wydział Filologiczny ma w swojej ofercie dydaktycznej łącznie kilkanaście kierunków oraz specjalności (neofilologicznych) na studiach I i II stopnia. Można je podzielić na cztery grupy, różniące się od siebie językiem filologicznym oraz stopniem aplikatywności.

1. Grupa kierunków, których językiem wiodącym jest język polski, a ich podstawę stanowi refleksja teoretyczna dotycząca dyscyplin naukowych, reprezentowanych przez Wydział Filologiczny.
2. Grupa kierunków o charakterze aplikatywnym (zawodowym), których językiem wiodącym jest język polski.
3. Grupa kierunków neofilologicznych z nauką języka obcego na poziomie zaawansowanym, traktowanego jako język filologiczny. Podstawę stanowi zarówno refleksja teoretyczna, dotycząca dyscyplin naukowych reprezentowanych przez Wydział Filologiczny (w szczególności na studiach II stopnia), jak i aplikatywność.
4. Grupa kierunków neofilologicznych z nauką języka obcego od podstaw. Kształcenie odbywa się zazwyczaj w zakresie dwóch języków lub języka obcego i umiejętności praktycznych w innym zakresie (glottodydaktyka, dziennikarstwo, turystyka, biznes, translatoryka, edytorstwo). Są to studia o charakterze przede wszystkim aplikatywnym.

Ponadto w ramach kierunków/specjalności możliwy jest wybór specjalizacji zawodowych.

Ze względu na specyfikę poszczególnych kierunków studiów, odmienny tryb nauczania i profil absolwenta, przedmioty na Wydziale Filologicznym UŁ realizowane są w ramach zróżnicowanych form zajęć i praktyk, dostosowanych do charakteru studiów i przewidywanego nakładu pracy własnej studentów.

II. Ogólne zasady stosowania systemu ECTS

Studia na wszystkich kierunkach Wydziału Filologicznego prowadzone są według planów i programów kształcenia zgodnych z przyjętym na wydziale systemem ECTS. Liczba punktów ECTS, która zostaje przypisana przedmiotowi, odzwierciedla pełny nakład pracy przeciętnego studenta, konieczny do osiągnięcia założonych efektów kształcenia (praca na zajęciach, praca własna studenta w ciągu semestru i przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia/przygotowania pracy dyplomowej).

System ECTS na każdym kierunku podlega ciągłej weryfikacji. Co dwa lata każdy kierunek powinien zostać poddany wewnętrznej ocenie, także ocenie studentów. Przewidywany nakład pracy własnej studenta (NPWS) jest monitorowany przez wykładowców i konfrontowany z osiągnięciami studentów oraz korygowany, jeśli okaże się, że założone wartości nie odpowiadają faktycznej realizacji procesu kształcenia.

1. W oparciu o *System ECTS na Wydziale Filologicznym UŁ* każdy kierunek studiów opracowuje spójny i przejrzysty kierunkowy system ECTS, dostosowany do specyfiki prowadzonych studiów, udostępniony studentom.
2. Punkty ECTS w programie kształcenia przyporządkowuje się do przedmiotów semestralnie.
3. Przedmiot obejmuje zajęcia prowadzone pod jedną nazwą, realizowane w jednej lub więcej niż jednej formie zajęć, dostosowanej do przewidywanego nakładu pracy własnej studenta (NPWS). Wszystkie przedmioty w ramach semestru kończą się oceną (egzamin albo zaliczenie).
4. 1 punkt ECTS odpowiada nakładowi pracy (w uczelni i poza nią) przeciętnego studenta, wynoszącemu 30 godzin, niezbędnemu do osiągnięcia zamierzonych dla przedmiotu efektów kształcenia.

5. Przedmiot nie może mieć wartości ECTS mniejszej niż 1, natomiast poszczególne formy zajęć wchodzących w skład przedmiotu mogą mieć wartości cząstkowe.
6. Okresem zaliczeniowym na studiach stacjonarnych na Wydziale Filologicznych jest semestr lub rok (zależnie od kierunku studiów).
7. W celu zaliczenia semestru student powinien zdobyć min. 27 – max. 33 ECTS.
8. W celu zaliczenia roku studiów student powinien zdobyć 60 ECTS (łącznie z tytułu zajęć obowiązkowych i zajęć do wyboru). Za zgodą Dziekana lub w przypadku, gdy przewiduje to program studiów, student może zebrać więcej punktów na poczet dalszego toku studiów.
9. Łączna liczba punktów w ramach całego toku studiów wynosi 180 ECTS na studiach I stopnia i 120 ECTS na studiach II stopnia.
10. Student otrzymuje dodatkowo 1 punkt za zajęcia WF, a w przypadku zwolnienia z tych zajęć nie zdobywa dodatkowego punktu i zalicza cały cykl.
11. Co najmniej 30% punktów ECTS przypisanych jest do przedmiotów do wyboru (min. 54 ECTS na studiach I stopnia i min. 36 ECTS na studiach II stopnia).
Za przedmioty do wyboru mogą być uznane:
 - przedmioty określone jako fakultatywne (blok B – kierunkowe, blok C – ogólne);
 - zajęcia wybrane na innej specjalności, dla której są one obowiązkowe;
 - moduły specjalizacyjne (jeżeli są co najmniej 2 do wyboru);
 - zajęcia obowiązkowe do zaliczenia w ramach całego toku studiów, nieprzypisane do konkretnego semestru;
 - praktyki;
 - zajęcia z języków obcych (jeżeli są do wyboru co najmniej 2);
 - zajęcia specjalistyczne (o ile studenci mają wybór co najmniej 2);
 - seminaria licencjackie i magisterskie (o ile studenci mają wybór co najmniej 2);
 - zajęcia w ramach programów wymiany studenckiej (zagranicznej lub krajowej);
 - zajęcia prowadzone przez wykładowców gościnnych (np. wykłady, warsztaty, ćwiczenia konwersatoryjne).
12. Podstawowym wymiarem zajęć dydaktycznych w ogólnej liczbie godzin pracy studenta jest 30 godzin (1 godz. = 45 min.). W zależności od formy zajęć i wymaganego nakładu własnej pracy studenta wielkość ta może być modyfikowana (np. zmniejszenie wymiaru godzin kontaktowych na rzecz samodzielnej pracy studenta podlegającej ewaluacji).
13. Planowanie zajęć, ich treści, pracy związanej z zaliczeniem przedmiotu musi przewidywać zakładane dla danej formy zajęć wartości punktów ECTS w systemie wydziałowym.

III. Wyjaśnienie pojęć

- nakład pracy własnej studenta (NPWS) – czas, jaki student musi poświęcić na osiągnięcie określonych dla danych zajęć efektów kształcenia;
- godziny bazowe – godziny kontaktowe w czasie zajęć dydaktycznych;
- praca bieżąca – praca studenta w ciągu semestru, konieczna do przygotowania się do zajęć;
- przygotowanie do zaliczenia – praca studenta pod koniec semestru lub w okresie sesji egzaminacyjnej, konieczna do przygotowania się do końcowego zaliczenia przedmiotu lub egzaminu;
- wskaźnik proporcji – stosunek nakładu pracy własnej studenta do godzin bazowych (dydaktycznych zajęć kontaktowych).

Przykładowe parametry przedmiotu

Forma zajęć	Sposób przeliczania	NPWS (w godzinach)			Liczba punktów ECTS za łączne godziny pracy studenta
		Zajęcia	Praca bieżąca	Przygotowanie do zaliczenia	ECTS
Wykład kursowy	Wskaźnik proporcji	1	0,5	1,5	3
	Godziny bazowe	30	15	45	

Podany przykład dotyczy zajęć prowadzonych w formie wykładu kursowego, który obejmuje 30 godzin kontaktowych z wykładowcą i wymaga od studenta 15 godzin bieżącej pracy w ciągu semestru oraz 45 godzin przygotowania się przez studenta do egzaminu końcowego, a zatem na 1 godzinę wykładu przypada 0,5 godziny pracy bieżącej studenta i 1,5 godziny przygotowania do egzaminu.

IV. Warianty form zajęć z uwzględnieniem nakładu pracy własnej studenta (NPWS)

Forma zajęć	Sposób przeliczania	NPWS (godziny)			Liczba punktów ECTS za łączne godziny pracy studenta
		Zajęcia	Praca bieżąca	Przygotowanie do zaliczenia	ECTS
Wykład wprowadzający	Wskaźnik proporcji	1	0,5	0,5	2
	Godziny bazowe	30	15	15	
Wykład kursowy	Wskaźnik proporcji	1	0,5	1,5	3
	Godziny bazowe	30	15	45	
Wykład monograficzny	Wskaźnik proporcji	1	1	2	4
	Godziny bazowe	30	30	60	
Ćwiczenia, ćwiczenia metodyczne	Wskaźnik proporcji	1	0,5	0,5	2
	Godziny bazowe	30	15	15	
Translatorium	Wskaźnik proporcji	1	2	1	4
	Godziny bazowe	30	60	30	
Repetitorium (np. językowe)	Wskaźnik proporcji	1	1	1	3
	Godziny bazowe	30	30	30	
Ćwiczenia konwersatoryjne NPWS typ 1	Wskaźnik proporcji	1	0,5	0,5	2
	Godziny bazowe	30	15	15	
Ćwiczenia konwersatoryjne NPWS typ 2	Wskaźnik proporcji	1	2	1	4
	Godziny bazowe	30	60	30	
Ćwiczenia konwersatoryjne NPWS typ 3	Wskaźnik proporcji	1	3	2	6
	Godziny bazowe	30	90	60	
Proseminarium NPWS typ 1	Wskaźnik proporcji	1	1	1	3
	Godziny bazowe	30	30	30	
Proseminarium NPWS typ 2	Wskaźnik proporcji	1	2	2	5
	Godziny bazowe	30	60	60	
Praktyki opiekuńczo-wychowawcze	Wskaźnik proporcji	0	1	1	2
	Godziny bazowe	0	30	30	
Praktyki pedagogiczne	Wskaźnik proporcji	0	4	2	6
	Godziny bazowe	0	120	60	

Praktyki zawodowe	Wskaźnik proporcji	0	1	0	1
	Godziny bazowe	0	30	0	
Warsztaty, zajęcia specjalistyczne	Wskaźnik proporcji	1	2	0	3
	Godziny bazowe	30	60	0	
e-learning	Wskaźnik proporcji	1	3	4	8
	Godziny bazowe	30	90	120	
Laboratorium (językowe, tłumaczeniowe, komputerowe, logopedyczne, audiologiczne)	Wskaźnik proporcji	1	3	1	5
	Godziny bazowe	30	90	30	
Zajęcia gościnne (wykład lub konwersatorium w języku obcym)	Wskaźnik proporcji	1	0,5	1,5	1
	Godziny bazowe	10	5	15	
Lektorat	Wskaźnik proporcji	1	0,5	0,5	2
	Godziny bazowe	30	15	15	
Seminarium licencjackie – semestr 5	Wskaźnik proporcji	1	min. 0,5	min. 0,5	min. 2
	Godziny bazowe	30	min. 15	min. 15	
Seminarium licencjackie – semestr 6 (w tym praca licencjacka 150 h/5 ECTS, egzamin licencjacki 60 h/2 ECTS)	Wskaźnik proporcji	1	2,5	4,5	8
	Godziny bazowe	30	75	135	
Seminarium magisterskie - semestr 1-3	Wskaźnik proporcji	1	min. 0,5	min. 0,5	min. 2
	Godziny bazowe	30	min. 15	min. 15	
Seminarium magisterskie - semestr 4 (w tym praca magisterska 300 h/ 10 ECTS, egzamin magisterski 150 h/5 ECTS)	Wskaźnik proporcji	1	5	10	16
	Godziny bazowe	30	150	300	
WF	Wskaźnik proporcji	1	0	0	1
	Godziny bazowe	30	0	0	

V. Charakterystyka poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Charakterystyka
Wykład wprowadzający	werbalna lub werbalno-wizualna prezentacja przez wykładowcę uporządkowanej wiedzy, będąca ogólnym wprowadzeniem do danej dyscypliny lub obszaru wiedzy; forma zajęć przeznaczona dla studentów rozpoczynających studia, wymagająca przyswojenia sobie hipotetyczno-dedukcyjnego sposobu myślenia; zakłada zarówno aktywność w czasie semestru, jak i nakład pracy przed egzaminem. Wykładowi wprowadzającemu powinny towarzyszyć inne formy zajęć, służące utrwaleniu i pogłębieniu wiedzy przekazywanej przez wykładowcę.
Wykład kursowy	werbalna lub werbalno-wizualna prezentacja przez wykładowcę systematycznego kursu z wybranego zakresu wiedzy w ramach danej dyscypliny (np. historia literatury wybranego okresu); wykład kursowy prowadzony jest dla studentów na wyższym etapie studiów, posiadających zdolność hipotetyczno-dedukcyjnego sposobu myślenia; przewiduje mniej samodzielnej pracy w czasie semestru, ale wymaga większego nakładu pracy przed egzaminem oraz sięgania po lektury pogłębiające wiedzę.
Wykład monograficzny	werbalna lub werbalno-wizualna metoda prezentacji przez wykładowcę w sposób szczegółowy i wieloaspektowy wybranego zagadnienia. Forma zajęć przeznaczona dla studentów na wyższym etapie studiów, zwłaszcza w ramach wybranej specjalizacji, którzy są zainteresowani zdobyciem ściśle ukierunkowanej wiedzy, posiadają umiejętność intensywnej samodzielnej pracy – także w trakcie semestru – oraz przygotowując się do egzaminu.
Ćwiczenia	forma zajęć, która nie powinna występować samodzielnie, lecz w połączeniu z innymi formami zajęć w ramach przedmiotu (np. na neofilologiach w ramach podstaw nauki języka dla poziomu A2-B2). Praca studenta w ciągu semestru i przed zaliczeniem powinna być rozłożona równomiernie. Celem ćwiczeń jest wykształcenie u studentów przede wszystkim umiejętności praktycznych, wymagających małego nakładu pracy poza zajęciami. Zaleca się, by ewaluacja tych umiejętności następowała po cyklu semestralnym (lub dłuższym) i była połączona z ewaluacją umiejętności i wiedzy zdobytych w ramach innych, tematycznie zbliżonych przedmiotów.
Ćwiczenia metodyczne	forma zajęć charakterystyczna dla organizacji procesu kształcenia nauczycieli. Występuje samodzielnie, bez konieczności łączenia jej z innymi formami zajęć. Celem ćwiczeń metodycznych jest przygotowanie studentów do zawodu nauczyciela, czyli wykształcenie umiejętności praktycznych związanych z organizacją procesu dydaktycznego. Wiedzę, umiejętności i kompetencje studenci zdobywają przede wszystkim w trakcie trwania zajęć, zatem nakład ich pracy własnej poza zajęciami jej niewielki. Praca własna studenta w ciągu semestru i przed zaliczeniem powinna być rozłożona równomiernie. Zaleca się, by ewaluacja wiedzy i umiejętności zdobytych na ćwiczeniach odbywała się na bieżąco, po każdym zajęciu, a także po cyklu semestralnym i była wówczas połączona z ewaluacją wiedzy i umiejętności zdobytych w ramach innych, tematycznie zbliżonych przedmiotów.
Translatorium	forma zajęć, która nie musi być łączona w przedmioty z innymi zajęciami, obejmująca minimum 30 godzin. Przeznaczona przede wszystkim dla studentów na wyższym etapie studiów, posiadających umiejętności językowe na poziomie B2-C2.

	<p>Praca studenta w ciągu semestru powinna być intensywniejsza niż przed zaliczeniem. Student powinien posiadać umiejętność samodzielnego rozwijania sprawności językowych – na zajęciach otrzymuje jedynie instrukcje i impulsy, jakie metody powinien stosować; jego umiejętności i postępy są systematycznie sprawdzane. Celem translatorium może być przekład tekstów, trening interkulturowy lub pisanie trudnych tekstów wymagających specjalistycznej terminologii.</p>
<p>Repetitorium (np. językowe)</p>	<p>forma zajęć, która powinna być łączona w przedmioty z innymi zajęciami z zakresu podstaw wiedzy. (W przypadku nauki języków przeznaczona dla studentów posiadających umiejętności językowe na poziomie B1-C1). Praca studenta w czasie semestru i przed zaliczeniem powinna być rozłożona równomiernie. Student zdobywa umiejętności wymagające intensywnej pracy na zajęciach i ciągłego monitorowania przez wykładowcę, powinien także samodzielnie podejmować ćwiczenia zgodnie z instrukcjami prowadzącego. Przedmiotem repetytorium może być gramatyka praktyczna na wyższym poziomie, rozumienie ze słuchu na wyższym poziomie, pisanie prostych tekstów, rozumienie tekstów naukowych, analiza tekstu na podstawowym poziomie etc.</p>
<p>Ćwiczenia konwersatoryjne typ 1-3</p>	<p>forma zajęć, która może występować samodzielnie jako przedmiot i nie musi być łączona z innymi formami.</p> <p>Typ 1 – przeznaczony jest dla studentów rozwijających zdolność samodzielnego uczenia się oraz na zajęciach wymagających systematycznego ćwiczenia umiejętności. Ma szczególne zastosowanie jako forma praktycznej nauki języka. Praca studenta w ciągu semestru powinna być intensywna i obejmować różne formy utrwalania i rozwijania umiejętności: dyskusję, pracę w grupach, stoliki eksperckie, prace pisemne, rozwiązywanie zagadnień gramatycznych z prowadzącym, tworzenie projektów etc. Zaliczenie powinno obejmować ćwiczone na zajęciach zakres umiejętności. Prowadzący zajęcia systematycznie sprawdza postępy studenta.</p> <p>Typ 2 – przeznaczony jest dla studentów posiadających podstawowe umiejętności samodzielnego uczenia się, zdobywających umiejętność rozumienia naukowych tekstów teoretycznych i samodzielnego przełożenia wiedzy teoretycznej na umiejętności praktyczne. Samodzielna praca studenta w ciągu semestru, obejmująca lekturę tekstów naukowych oraz prace pisemne (ćwiczenia), powinna być poprzedzona omówieniem, wyjaśnieniem i ćwiczeniami praktycznymi podczas godzin kontaktowych. Zaliczenie obejmuje zakres wiedzy i umiejętności, zdobyte na zajęciach i podczas pracy własnej. Umiejętności i postępy studenta są ponadto systematycznie sprawdzane.</p> <p>Typ 3 – przeznaczony jest dla studentów o zaawansowanych umiejętnościach samodzielnego uczenia się, rozumiejących trudne teksty teoretyczne, przygotowanych do realizacji własnych koncepcji badawczych lub praktycznych. Praca studenta w ciągu semestru powinna być bardzo intensywna, powinna obejmować lekturę obszernych i trudnych tekstów oraz prezentację samodzielnie przygotowanych referatów, ewentualnie tworzenie projektów wymagających większego nakładu pracy. Zaliczenie powinno obejmować – w zależności od tematyki – bardzo duży zakres wiedzy i umiejętności. Student powinien posiadać umiejętność uczestniczenia w dyskusji i obrony własnego stanowiska, prowadzenia kwerend bibliotecznych, szukania potrzebnego materiału w bazach internetowych. Prowadzący zajęcia pomaga w wyborze metody i inspirowanie do indywidualnych</p>

	poszukiwań, systematycznie sprawdza wiedzę i postępy studenta.
Proseminarium NPWS typ 1	forma zajęć, która może być łączona w przedmiot lub moduł z innymi zajęciami (np. z wykładem). Celem jest przygotowanie studenta do pracy naukowej na podstawowym poziomie, pogłębienie konkretnych zagadnień badawczych, przygotowanie do seminarium. Jest to forma zajęć preferowana dla poziomu licencjackiego, a praca studenta powinna być rozłożona równomiernie na pracę w ciągu semestru i przygotowanie do zaliczenia. Student powinien mieć możliwość intensywnych konsultacji z prowadzącym.
Proseminarium NPWS typ 2	forma zajęć samodzielnie stanowiących przedmiot, przeznaczona dla studentów na wyższym poziomie studiów, zainteresowanych zdobyciem ukierunkowanej wiedzy i umiejętności, przygotowuje do pracy naukowej na poziomie magisterskim, podejmuje konkretne pogłębione zagadnienia badawcze. W ciągu semestru student korzysta z konsultacji z prowadzącym w relacji mistrz-uczeń. Przedmiot powinien kończyć się ewaluacją stawiającą wysokie wymagania (praca pisemna o profilu naukowym).
Praktyki opiekuńczo-wychowawcze	krótkoterminowe praktyki odbywane w szkole, wymagające ewaluacji przez opiekuna.
Praktyki pedagogiczne	praktyki pedagogiczne odbywane w szkole, wymagające intensywnej ewaluacji końcowej przez opiekuna, obejmujące przede wszystkim kształcenie umiejętności z zakresu dydaktyki przedmiotowej.
Praktyki zawodowe	krótkoterminowe praktyki zawodowe, odbywane w różnych instytucjach i przedsiębiorstwach. Przy praktykach długoterminowych stosuje się wielokrotność czasu trwania praktyk (np. 150 godz.) i odpowiadającą mu ewaluację punktową (np. 5 ECTS).
Warsztaty, zajęcia specjalistyczne	forma zajęć praktycznych, nastawionych przede wszystkim na pracę grupową i tworzenie projektów. Praca studentów skoncentrowana jest na zdobywaniu umiejętności w ciągu semestru. Zajęcia przeznaczone są przede wszystkim dla kierunków i specjalności o charakterze aplikacyjnym.
e-learning	forma zajęć nastawionych przede wszystkim na pracę własną studenta, funkcja nauczyciela ogranicza się do niezbędnego minimum: wprowadzenia na początku semestru, wyznaczenia zadań i kontroli pracy studenta w czasie trwania semestru. Zajęcia mają skłaniać studenta do maksymalnego nakładu pracy samodzielnej, ewaluowanego odpowiednio wysoką liczbą punktów ECTS. Liczebność grup powinna być stosunkowo niska, by prowadzący mógł poświęcić więcej czasu na sprawdzanie efektów pracy studenta.
Laboratorium	zajęcia prowadzone w laboratorium komputerowym, językowym, tłumaczeniowym, audiologicznym i logopedycznym, o charakterze praktycznym; ich celem jest ćwiczenie umiejętności zawodowych. Student pracuje przede wszystkim w ciągu semestru. Praca zaliczeniowa powinna mieć charakter aplikacyjny i wykorzystywać możliwości techniczne laboratorium.
Zajęcia gościnne (wykład, konwersatorium w języku obcym)	forma zajęć w mniejszym wymiarze godzinowym, prowadzonych przez wykładowcę spoza jednostki; uwzględnienie tej formy zajęć powinno być zintegrowane z programem danego kierunku studiów lub specjalności i połączone z inną formą zajęć w ramach jednego przedmiotu. Należy także określić zasady weryfikowania uczestnictwa w zajęciach i ewaluacji nakładu pracy studenta przy zaliczaniu przedmiotu.

Lektorat	nauka języka obcego na kierunkach studiów innych niż neofilologiczne. Student pracuje przede wszystkim podczas zajęć z lektorem, w ramach pracy własnej utrwała i doskonali umiejętności zdobyte na zajęciach.
Seminarium licencjackie	forma zajęć zakładająca czynne uczestnictwo studentów, którzy pracują w mniejszych grupach pod kierownictwem promotora. W semestrze 5 student wykorzystuje wiedzę zdobytą w ramach przedmiotów przewidzianych programem studiów i przygotowuje się do opracowania pracy dyplomowej. W semestrze 6 student koncentruje się na wykonaniu pracy dyplomowej w postaci rozprawy pisemnej lub metodą projektu.
Seminarium magisterskie	forma zajęć zakładająca czynne uczestnictwo studentów, którzy pracują w mniejszych grupach pod kierownictwem promotora. W semestrach 1-3 (lub 2-3, zależnie od programu danego kierunku) studenci wykorzystują wiedzę zdobytą w ramach przedmiotów przewidzianych programem studiów, poznają warsztat pracy naukowej, pogłębiają wiedzę z zakresu wybranego tematu pracy magisterskiej oraz gromadzą i prezentują materiały do pracy. W semestrze 4 studenci koncentrują się na przygotowywaniu rozprawy magisterskiej i jej końcowej redakcji.

VI. Przykładowe warianty realizacji przedmiotów

Forma zajęć	Sposób przeliczenia	NPWS (w godzinach)			Punkty ECTS / Godziny pracy studenta
		Zajęcia	Poza zajęciami		
			Praca bieżąca	Przygotowanie do zaliczenia	
Wykład wprowadzający	<i>Wskaźnik proporcji</i>	1	0,5	0,5	1
	<i>Godziny bazowe</i>	15	7,5	7,5	30
Ćwiczenia	<i>Wskaźnik proporcji</i>	1	0,5	0,5	1
	<i>Godziny bazowe</i>	15	7,5	7,5	30
Przedmiot 1	Razem godzin	30	15	15	60
	Razem ECTS				2
Wykład wprowadzający	<i>Wskaźnik proporcji</i>	1	0,5	0,5	1
	<i>Godziny bazowe</i>	15	7,5	7,5	30
Proseminarium NPWS typ 1	<i>Wskaźnik proporcji</i>	1	1	1	3
	<i>Godziny bazowe</i>	30	30	30	90
Przedmiot 2	Razem godzin	45	37,5	37,5	120
	Razem ECTS				4
Wykład wprowadzający	<i>Wskaźnik proporcji</i>	1	0,5	0,5	1
	<i>Godziny bazowe</i>	15	7,5	7,5	30
Ćwiczenia konwersatoryjne NPWS typ 2	<i>Wskaźnik proporcji</i>	1	2	1	4
	<i>Godziny bazowe</i>	30	60	30	120
Przedmiot 3	Razem godzin	45	67,5	37,5	150
	Razem ECTS				5
Wykład kursowy	<i>Wskaźnik proporcji</i>	1	0,5	1,5	2

	<i>Godziny bazowe</i>	20	10	30	60
Translatorium	<i>Wskaźnik proporcji</i>	1	2	1	2
	<i>Godziny bazowe</i>	15	30	15	60
e-learning	<i>Wskaźnik proporcji</i>	1	3	4	4
	<i>Godziny bazowe</i>	15	45	60	120
Przedmiot 4	Razem godzin	50	85	105	240
	Razem ECTS				
Ćwiczenia, ćwiczenia metodyczne	<i>Wskaźnik proporcji</i>	1	0,5	0,5	4
	<i>Godziny bazowe</i>	60	30	30	120
Ćwiczenia konwersatoryjne NPWS typ 1	<i>Wskaźnik proporcji</i>	1	0,5	0,5	2
	<i>Godziny bazowe</i>	30	15	15	60
Przedmiot 5	Razem godzin	90	45	45	180
	Razem ECTS				